SJORS

Al is de leugen nog zoo snel....

VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

WAT ER GEBEURDE IN DE SPEELGOEDWINKEL

Door Sparla
ILLUSTRATIES VAN A. v. BERS

Het was druk geweest in de speelgoedwinkel, heel druk. Al de winkeljuffrouwen hadden de handen vol werk gehad. En toch had de winkelier zelf niet meegeholpen om de klanten te bedienen. Die had heel de dag op zijn kantoor gezeten met een heleboel flesjes, buisjes en instrumentjes voor zich. Hij was iets aan het uitvinden. Wekenlang had hij er al aan gewerkt en niemand wist, wat het worden moest. Nu was hij er bijna mee klaar. Daarom bleef hij er mee bezig, hoe druk het ook in de winkel was. En tegen de avond had hij eindelijk gevonden wat hij zocht. Blij en gelukkig liep hij naar boven, naar z'n vrouw en kinderen en jubelde: „Ik heb het gevonden, ik heb het, hiep, hiep, hoera!"

De kinderen keken verbaasd en moeder vroeg nieuwsgierig: „Wat heb je gevonden? Mogen wij 't nu weten?"

„Ik heb een wonderbaar levenselixer uitgevonden," vertelde vader. „Het is een drankje, waarmee ik speelgoed levend kan maken."

„Je moet geduld hebben tot morgen," zei hij, „ik heb pas één flesje klaar. Daar moet ik zuinig mee zijn."

Keesje had geluisterd met grote ogen en open mond. Was dat waar? Hij kon het haast niet geloven. Vandaag nog wilde hij het onderzoeken. Om stilletjes naar kantoor te sluipen, lukte echter zo maar niet, Keesje moest wachten tot het nacht was en iedereen sliep. Toen wipte hij zachtjes zijn bedje uit en sloop naar beneden, naar de winkel. Zacht duwde hij de deur van het kantoor open en keek nieuwsgierig rond. Al gauw ontdekte hij het flesje levens-elixer. Het stond midden op een tafel en Keesje kon er juist bij. Nu zou hij dat wonderbare goedje eens proberen op zijn aapje Benno. Benno was Keesje's beste speelkameraad.

Voorzichtig deed de jongen de kurk van de fles en goot een paar druppels in Benno's bekje. Maar toen hoorde hij wat. Net of iemand in de verte zijn naam riep. Vlug zette hij de fles neer en zo gauw hij maar kon, sloop hij de winkel door, de trap op en terug in zijn bedje. Het was juist op tijd, want daar kwam moeder aan.

„Hé," zei ze, „ik was bang, dat jij je bedje uit was. Ik hoorde gestommel in huis en toen ik je naam riep, kreeg ik geen antwoord. Je sliep zeker."

Keesje zei maar niets. Hij liet zich lekker instoppen en zei met een slaperig stemmetje: „Wel te rusten, moeder."

Mopperend viel Keesje in slaap.

Intusschen werkte het elixer inderdaad. Enige ogenblikken, nadat het jongetje het kantoor uitliep, wandelde het aapje de winkel in. Nieuwsgierig keek hij rond naar al het speelgoed en wandelde verder, totdat hij in de poppenafdeling kwam. Jongen, jongen, wat stonden daar een poppen.

Benno was een slim aapje. Hij kreeg een prachtig idee. Zo vlug als zijn jarenlang strak gehouden pootjes het toelieten, holde hij naar het kantoor en kwam terug met de wonderbare fles. Alles wat benen of poten had, kreeg een paar druppels. Bij de beren en olifanten aarzelde Benno even. Maar hij kon toch slecht iemand overslaan en gooide ook in hun muil een paar druppels.

Wat werd dat een drukte! De poppen werkten zich uit haar dozen. Nikkertjes sprongen van hun plaats. Hondjes, katten, paardjes, apen, alles liep en sprong dooreen. Benno was natuurlijk de held van het feest. Men wedijverde met elkaar, om den levenstichter te bedanken.

De poppen gingen al dadelijk druk aan het spelen. In de winkel hadden ze van alles bij de hand.

Intussen werd het in de dierenafdeling hoe langer hoe rumoeriger. Daar waren ze aan het proberen, wie het sterkste was en weldra werd het een ware vechtpartij. De hondjes blaften, de paardjes hinnikten en de katjes miauwden. Daar tussendoor klonk het gebrom van de beertjes. Een grote olifant stond er stil bij te kijken en boven op zijn rug zat Benno. Hij lachte dat hij schaterde. De eendjes vochten niet mee. In lange rijen waggelden ze de winkel door, op zoek naar water,

WETENSWAARDIGHEDEN

De grootste kerken vindt men in Italië. Helemaal vooraan in de rij staat natuurlijk de St. Pieter, die 54.000 mensen kan bevatten. Dan volgt de Dom van Milaan met ruimte voor 37.000 bezoekers. De St. Pauluskerk te Rome bergt 36.000 bezoekers, de Dom te Keulen 30.000 en de St. Paul te Londen 25.000. Duitsland kan er op roemen de hoogste kerktorens te bezitten. Die van de Ulmer Domkerk spant de kroon met 162 m. Op hem volgen de Dom van Keulen (156 m), de St. Michaëlskerk te Hamburg (150 m), de Dom van Straatsburg (142 m). De Sint-Stephanustoren te Weenen is 136 m hoog en de domtoren van Utrecht 116 m.

dat ze natuurlijk niet vonden. Ze kwaakten van teleurstelling. Er was niets aan, om levend te zijn, als je niet eens water in de buurt had, waarin je kopje onder kon duikelen.

Toen het morgen werd en de eerste zonnestraaltjes binnengluurden, begonnen de poppen en beesten zich slap te voelen. Langzaam ging het leven weer uit hen weg. Het levens-elixer werkte maar voor enkele uren. In alle hoeken en kanten vielen de poppen en dieren weer stijf en beweegloos neer. Toen Benno dat zag, schrok hij geweldig. Hijzelf begon zich ook zwakjes te voelen. Hij begreep dadelijk, dat het drankje uitgewerkt was. Wat jammer toch, dat hij de fles zo netjes teruggebracht had naar het kantoor. „Vlug, vlug naar het kantoor," zei Benno tegen zichzelf. En moeizaam sleepte hij zich de winkel door. O, o, wat was het een werk, om de fles van de tafel te krijgen. Juist toen hij de kurk van de fles wilde halen, ontglipte hem het laatste levensvonkje. Naast de fles viel Benno neer en was weer de oude aap.

Zo kwam het, dat Keesje's vader de volgende dag vreselijk schrok van de rommel in de winkel. De winkeljuffrouwen kregen een flink standje, omdat ze zo'n janboel hadden gemaakt en alles zo maar hadden laten liggen. Maar toen Keesje zijn Benno zo levenloos terugzag, vond hij, dat vaders uitvinding toch maar prulwaar was.

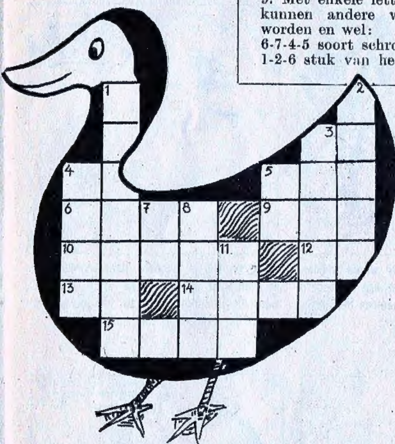
PUZZLE HOEKJE

Wie vindt dat woord?

Het woord, dat je moet zoeken, bestaat uit negen verschillende letters, genummerd van 1 t/m 9. Met enkele letters van dat woord kunnen andere woordjes gevormd worden en wel:

6-7-4-5 soort schroef.
1-2-6 stuk van het varken.
1-8-9 soort woning.
5-7-6-4 stad in Italië.
3-7-5-6 model.
9-5-4-6-2 leesteken.
1-2-6-4-5 klopvoorwerp.
5-7-4-6 faam.
5-7-8-9-4 weg.

En ten slotte het te zoeken woord zelf: 1-2-3-4-5-6-7-8-9, een bestanddeel van pap.

KRUISWOORDPUZZLE

Horizontaal:
3. Rivier in Italië.
4. Voegwoordje.
5. Vlaktemaat.
6. Doen we om te leven.
9. Tegenovergestelde van in.
10. Geen blanke.
12. Naschrift.
13. Een titel.
14. Buitengewoon groot mens.
15. Niet kunnende praten.

Verticaal:
1. Roofdieren.
2. Slimme streek.
3. Van koninklijken bloede.
4. Zwemvogel.
5. Uiting van pijn.
7. Landbouwwerktuig.
8. Berucht keizer uit de oudheid.
11. Moet je op de fiets hebben.

RAADSELTJE

Met L ben ik een instrument
En tokkel menig lied.
Met G ben ik een rare snaak
Dien men wel gaarne ziet.
Met R kijk je dwars door me heen
Maar ik wil gewassen zijn,
Met B neem je me mee naar huis
Al ben ik nog zo klein.

DRIE EN NEGEN

Tracht eens op de volgende wijze een totaal te bereiken van 1110. Hierbij moet je letten op de drie volgende punten:

1. Je mag alleen het cijfer 3 en 9 gebruiken.
2. Je mag maar twee berekeningen maken.
3. Je mag in totaal niet meer dan 11 cijfers gebruiken.

Hoe speel je dat klaar?

Oplossingen vorig nummer

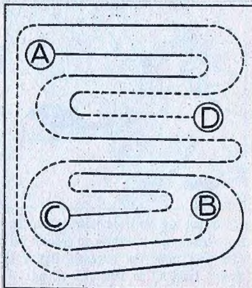
KRUISWOORDPUZZLE

D E
S T E L E N
A C H T E R S T A N D
L A
A A
V N
E V
N A
D R
E E
L N

HOE ZIT DAT?

1. Aan iemand een hekel hebben.
2. Kant noch wal raken
3. De kool en de geit sparen.

TEKENPUZZLE

DE GEDENKSCHRIFTEN VAN EEN BAKVISCH

Tweeëndertigste drama: **REPETITIE**

Teekening eigen atelier

Enkele geëerde lezers zijn misschien benieuwd, hoe 't ging met onze tooneelclub en met de opvoering van mijn stuk. In 't kort kan ik dit zeggen: de voorstelling was een groot succes op 't gebied van de duiten, en de spelers zullen 't denkelijk volgend jaar wel beter doen. Er zijn momenten, zooals meneer Zuur zegt, dat je 't beste maar eerlijk kunt zijn; dus zal ik maar ronduit bekennen, dat onze spelers ijzingwekkend waren, vooral in mijn eigen stukje, dat, zooals u weet, „De laatste dans" heette. Gelukkig waren de programma's getikt, dus kon ik den titel op 't laatste moment nog veranderen in: „De laatste snik, een tragi-komisch tafereel". In dergelijke omstandjes, zei meneer Zuur, zou Vondel hetzelfde gedaan hebben.

Uit bescheidenheid was ik weggebleven van de repetities, maar den middag vóór den grooten dag kwam André Lotto, de regisseur, den K. B. binnen en sprak hij:

„Beppie, ik weet me geen raad. Wil je vanavond op de generale repetitie komen? Ik heb liever niet dat je je doodschrikt morgen, en je moet goed weten, dat ik mijn best heb gedaan."

„Daar twijfel ik geen oogenblik aan, André," antwoordde ik minzaam, maar op een afstand, want ik begon te vermoeden, dat zijn gevoelens te mijwaart meer waren dan zuiver vriendschappelijk. Later, toen ik besefte hoeveel hij om wille van mijn stuk had doorgemaakt, wist ik het zeker. „Goed, ik zal komen," zei ik, „maar ik houd me sprakeloos!"

„Dat word je vanzelf wel," zei hij.

Hij had gelijk. De spelers kenden hun rollen uit hun hoofd, maar hun spel was meer dan r-o-t! 't Stuk leek niets op hetgeen ik me had voorgesteld. Om te beginnen leken de sinaasappel- en uienverkoopers op de markt nergens op.

„Halt!" riep André. „Opnieuw beginnen! En nu voor den honderdsten keer: denk er om, dat Spanjaarden een felle temperatuur hebben, volgens voorschrift van de schrijfster. Zóó moeten jullie lachen en zingen: Tralala, en vlak daarop moeten jullie somber disputeeren over den achteruitgang van den fruithandel. En sta in 's hemelsnaam niet tegen het publiek te grijnzen, als jullie je flesschen sherry aan je mond brengt. Ik heb jullie al vijftig maal verteld, dat sherry drinken voor de Spanjaarden net zoo'n gewone bezigheid is als hier in Holland 't koffie lebberen. Doe 't nu nog maar eens, allemaal."

Zij deden het nog eens, en nog vele keeren; maar de eenige, die niet grijnsde, was Willem van Klaas den Kromme, want die had zijn flesch op zijn teenen laten vallen. Marietje Martes, een uienverkoopster, begon te mopperen:

„Kunnen we geen kleinere flesschen krijgen? Ik stoot er m'n tanden haast stuk aan!"

„Geen kwestie van," antwoordde André. „Dit is de eenige juist maat. Niet vergeten de etiketten naar 't publiek toe te draaien — dan zien ze dat 't echt is." (Op de etiketten stond namelijk: Prima Oude Sherry.)

Diep teleurgesteld was ik in Jaantje, als Tosca, de heldin. Ik geloof wel, dat ze haar belofte van twee maanden geleden, om vóór twaalven geen snoep te eten, gehouden had, maar desondanks leek ze zoo'n appelbol in haar Spaansche danspakje, dat haar keurige enkels niets meer uithaalden. Pitio, de ongelukkige minnaar, had niet zoo gauw ocarino kunnen leeren, en zijn nikkelen fluit van een dubbeltje leek me heelemaal niet Spaansch; maar hij blies zoo ijverig, dat hij er écht van moest hoesten, of liever: blaffen, zoodat je 't in Amsterdam wel kon hooren.

Een hoop spektakel had André met juffrouw de Pluim, die een beetje aan den ouden kant is, en als rijke seniorina door den schurk aanbeden moest worden om haar goud. „Juffrouw de Pluim," zei André, „slik alstublieft dat zalige lachje weg, als u omhelsd wordt. U moet nijdig naar de danseres kijken. En u zoudt me een pleizier doen, als u dien bril afliet, vooral als u luchtigjes het tooneel op komt trippelen en hem om zijn hals valt."

„Ik kan zonder bril niet zien waar ik terechtkom," zei juffrouw de Pluim, „en ik val liever niet om mijn eigen hals!"

Maar na veel geredeneer liet ze hem af en kwam ze het tooneel op alsof ze 105 was. Toon Bakker, de schurk, deinsde af en deed zijn oogen dicht, toen ze hem aan wou vallen. Maar er stond ons nog erger te wachten. Toen Jaantje voor 't laatst van haar leven de dartele polka moest dansen, had ze een dik kussen bij zich.

„Toe nou, zeg!" riep André, de stakker, „je hebt nu toch zeker wel geleerd pijnloos te vallen. Doe weg dat kussen!"

Jaantje legde het kussen naast zich neer.

„Pijnloos flauwvallen is lang niet zoo'n lauw karweitje als jij denkt," zei ze. „Ik heb er niets op tegen een stelletje beenen te breken, als 't publiek betaalt om me te bekijken, maar nu vertrap ik 't. Wat moest er van je stuk terecht komen morgen,

LANDELIJKE GEMOEDELIJKHEID

Iemand had in een buitenherberg gegeten en wilde zijn maaltijd besluiten met een eenvoudig puddinkje. De spijskaart vermeldde slechts één soort: Krentenpudding. De gast ontbood den kellner en vroeg hem wat de prijs van zoo'n krentenpudding was.

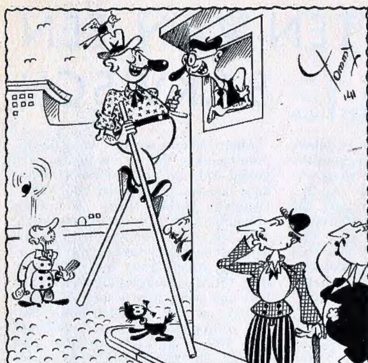
„Die kost u twee kwartjes, meneer!"

„Hum!" zei de klant, „om je de waarheid te zeggen ben ik niet zoo heel gek op krenten. Wat kost me een pudding zonder krenten?"

„Mmmja!" antwoordde de man, „dat weet ik zoo precies niet. Ik denk een cent of zestig - vijfenzestig!"

„Wat?! Een pudding met krenten kost vijftig centen en een pudding zonder krenten vijftien cent duurder? Maar, man, dat is veel te gek!"

„Och, meneer, zoo gek is dat toch niet! U moet eens bedenken, wat voor een werk het is, om uit zo'n pudding al die krentjes te gaan visschen!"

„Ik wil mijn schoenen een beetje sparen, snapt u?''
Teekening T. Smits

Beppie, als ik niet kon dansen, laat staan staan?''

Ik gaf toe, dat ze gelijk had, maar ze had zich twee maanden kunnen oefenen....

„Heb ik gedaan,'' antwoordde ze, „en den eersten keer ging ik door de onderlagen heen. Dat vond mijn vader schade genoeg — ik moest den vloer maar heel laten, zei hij.''

Pitio moest opnieuw beginnen, maar er kwam geen muziek, want hij had gomballen gekocht voor zijn hoest, en daar zat er één van in zijn fluit. Toen probeerde hij 't wijsje met zijn mond te fluiten.

„Da's een begrafenis,'' riep Jaantje. „Moet ik daar op dansen? Wees maar stil, dan kan ik me ten minste rustig van kant maken. Oeijoei, waar is mijn fleschje? Op den schoorsteenmantel laten liggen zoowaar! Dan stellen we ons 't fleschje maar voor. Hupsakee!'' Zij deed alsof zij dronk, wankelde rond en wees naar Toon. „Moge mijn feest u golteren.... ik bedoel mijn geest u folteren,'' gilde zij, en na eenig gegorgel ging ze voorzichtig op het kussen zitten; zij liet zich er voorzichtig afrollen, en begon haar doodsstrijd, die tiptop was — 't gaatje in haar kous hinderde natuurlijk voor een repetitie niet.

„Gordijn!'' riep André, zijn voorhoofd afdweilend, en het zakte — maar bleef halverwege steken.

„Als dat morgenavond gebeurt, maak ik iemand af,'' zei Jaantje. „Zijn dat manieren tegenover een prima-donna? Ik was trouwens nog niet half klaar!''

Het gebeurde inderdaad den volgenden avond weer, en toen moest Jaantje blijven liggen tot Pitio, vergetend, dat hij achter de sinaasappelkisten overleden was, naar voren kwam en haar wegdroeg. Ze krabde en trapte van woede. Het publiek gierde.

Enfin, ik was blij, dat ik op het programma had gezet: tragikomisch. Ik word van dien dag af als de grootste grapjas van Eigenheim beschouwd. BEPPIE

HET DRIEËNDERTIGSTE DRAMA SPEELT VOLGENDE WEEK

„Hè, toe, mevrouw, wilt u even op deze noten stappen? Ik kan ze met geen mogelijkheid stuk krijgen!''
Teekening F. Giliam

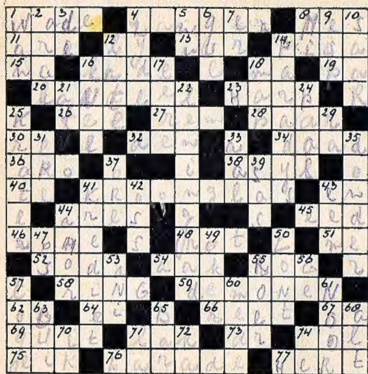

„Ja, het hemd is wel een ietsje te groot, maar omdat de kleine en groote hemden denzelfden prijs waren, heb ik uit zuinigheidsoverwegingen natuurlijk 'n groot gekocht!"
Teekening B. ten Hove

„Jaap houdt er zoo zijn eigen methoden op na, om te voorkomen dat z'n hoed af waait."
Teekening T. Smits

KRUISWOORDPUZZLE

HORIZONTAAL :

1 Kleed
4 Kunstenaar
8 Wapen
11 Maat
12 Insect
13 Tijdsdeel
14 Italiaansche stad
15 Voorzetsel
16 Aanlegplaats
18 Familielid
19 Familielid
20 Deel van een bouwwerk
23 Muziekinstrument
26 Sprookjesfiguur
27 Belemmering
28 Stel
30 Zangnoot
32 Boom
34 Handeling
36 Vulkaan op Mindanao
38 Toevluchtsoord
40 Voorzetsel
41 Boheemsch glas
43 Voegwoord
44 Oorlogsgod
45 Belofte
46 Hoofdstad
48 Bedorven
51 Voornaamwoord
52 Reinigingsmiddel
54 Vaartuig
55 Zeebewoner
58 Trouwpand
59 Booze geesten
62 Rivier in Azië
64 Voedsel
66 Opening
67 Onder andere
69 Snaak
71 Vernis
73 Academische titel
74 Stof
75 Boom
76 Wapenschouw
77 Herkauwer

VERTICAAL :

1 Zeef
2 Palmwijn
3 Lidwoord
4 Stof
5 Tijdsbepaling
6 Vrijgevig
7 Bijwoord
8 Zangnoot
9 Boom
10 Duitsche rivier
12 Voordeel
14 Lusthof
16 Beklemming
17 Roem
18 Omslag
21 Gereed
22 Stad aan de Finsche golf
24 Afstandsmaat
25 Deel van een vulkaan
29 Zonnegod
31 Geldersch dorp
33 Visch
35 Natuurverschijnsel
37 Vreemde munt
39 Sluis
41 Vertrouwen
42 Brabantsch dorp
43 Riviertje
44 Liefdegod
47 Herkauwer
49 Kleurstof
50 Stuk katoen
53 Koekoek
55 Stuurinrichting
56 Voornaamwoord
57 Deel van een schouwburg
60 Zoete drank
61 Europeaan
63 Natuurverschijnsel
65 Erg
68 Zangstem
70 Voornaamwoord
71 Zangnoot
72 Losplaats
74 Voornaamwoord

Oplossing Kruiswoordpuzzle vorig nummer

W A D E   Z A N G E R   M E S
A R E   B IJ   U U R   P I S A
N A   K A D E   L   M A   P A
  K A N T E E L   H A R P   R
K   F E E   R E M   P A A R
R E   L   D E N   A   D A A D
A P O   O   I   A S Y L   O
T E   K R O O N G L A S   E N
E   A R E S   G   S   E E D
R O M E   S   R O T   L   M E
  S O D A   A A K   R O G   R
L   R I N G   D E M O N E N
O B   E I   B   R E E T   O A
G U I T   L A K   D R   W O L
E I K   P A R A D E   H E R T

DAMMEN

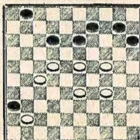
Alles betreffende deze rubriek te adresseeren aan: R. C. Keller, Van Speykstraat 55bel, Amsterdam (W.).

TER OPLOSSING

PROBLEEM No. 3*
J. F. Moser, Bussum.

PROBLEEM No. 4*
C. Nierop, A'dam.

Voor beide problemen geldt : Wit speelt en wint.

OPLOSSINGEN

No. 1*. Wit 36—31, 38 : 29, 37—31, 48—42, 44 : 2 (35 : 44, want op 35 : 49 volgt 2 : 27 enz.), 2 : 18 (44—28, want op 44—35 volgt 50—44 en 18—27 ; en andere zetten komen op hetzelfde neer), 16—11, 18—34 en 34—39 of 50—45 met winst.

Een goede constructie op een interessant en variatierijk slotmotief.

No. 2*. Wit 18—13, 49—44, 37—31, 31 : 2, 2 : 5 wint.

Geestige meerslagen. Verplaatsing van 41 naar 36 zou in het slot een variant meer geven, doch het meerslag-effect bij den 3den zet verzwakken en daardoor niet gemotiveerd zijn.

R. C. K.

LIEFDE is BLIND

DOOR B. DE SMET

Jan Rijkmans was een man in bonus,
Die naast de noodige kapsones
een dochter had.

Zoovelen wilden haar tot bruidje,
Want met haar kwam een aardig duitje
da's nogal glad.

Er kwamen heel wat candidaten,
Om ernstig met papa te praten,
maar het was zuur.

En zeker was het onbegonnen.
Pa wilde graven en baronnen
en dan nog puur.

Maar hoe papa ook mocht verlangen,
De adel liet zich niet gauw vangen,
hij dacht: 't gaat mis.

Juist toen zijn hoop al ging verflauwen,
Kwam er een graaf, 't was al een ouwe,
daar was de visch.

Maar dochterlief had niet veel ooren,
Want zij had juist haar hart verloren
aan een coiffeur.

Eerst voer zij uit op hooge beenen,
Om daarna zachtkens uit te weenen
om haar malheur.

Zacht snikte zij tegen paps schouder:
„Hij is zoo leelijk en veel ouder,
bah, wat een vent."

„Nooit kan ik van zoo'n aapmensch houwen.
Waarom moet ik nu met 'm trouwen?
dat wordt m'n end!"

„'t Is waar," zei pa, „hij heeft wat van
de apen,
Maar ook nog een familiewapen,
wat geeft 't, kind?

Als je maar eerst op hem verliefd bent.
Je wordt 't zeker, als je 'm goed kent.
Liefde is blind."

En verder hielp geen lieve grootje
Zij moest en zou in 't huwelijksbootje
met d'ouden graaf.

De dochter zag wel, 't gaf geen ziertje,
En dacht met smart aan haar barbiertje,
maar hield zich braaf.

Maar op den dag, dat 't plaats zou vinden
En men hen in den echt zou binden
al wie er kwam,

De dochter niet, die was verdwenen.
Pa stond daar met den graaf alleen en
een telegram.

„Pa, ik ben in mijn blindverliefdheid
Verkeerd geloopen, was de kluts kwijt.
Liefde is blind.

Ik kon niet zien, met wien ik trouwde
Maar ik bof, knap, vlot en niet zoo'n oude.
Rest volgt - Uw kind."

Teekeningen E. de Smet

„Mijn andere masker was zoek, professor!"

Teekening H. Rotgans

Teekening H. Backer

Sommige menschen denken, dat ze denken.

„De kinderen hebben uw oogjes, mevrouw Poef!" — „Ja, en het haar van hun vader!"

Teekening A. Heijn

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

Sjempoe, de koning van de koffienikkers, zat rustig voor zijn hut op zijn troon. Hij dacht er net aan, hoe gelukkig zijn leven verliep en hoe welvarend zijn onderdanen waren.

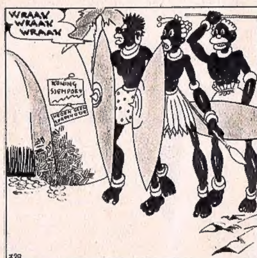
Krak-boem-bang!! Op hardhandige wijze werd hij uit zijn droom opgeschrikt. Hij riep moord en brand en voordat hij wist wat er gebeurde, lag hij languit in het zand.

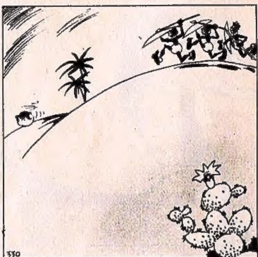
Sterren en zonnen dansten voor zijn ogen en de koningin keek verschrikt naar buiten en zag haar heer en gemaal voor dood op de grond liggen. Vol zorg droeg ze hem zijn tent binnen.

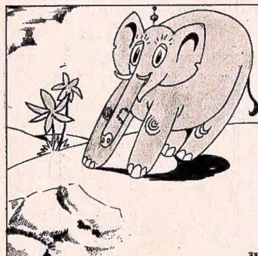
De grote tovenaar werd gehaald en die prevelde zijn toverspreuken en danste voor Sjempoe's bed. Maar de koning kwam nog niet bij kennis en ze dachten reeds dat hij dood zou gaan.

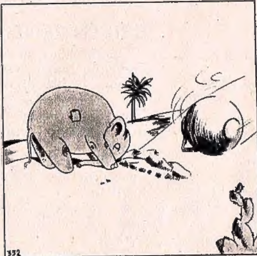
De inboorlingen van het dorp waren woedend en ze zwoeren duizend doden aan de moordenaars van hun koning. Ze haalden hun lansen en zetten de achtervolging in.

Ze liepen wat ze konden, maar vooreerst was er geen kans op dat ze de kruik inhaalden, want die had een vaart als een auto. Toch gaven de nikkers het niet op.

Een olifant zag het vreemdsoortige monster op zich afkomen en hij schrok zo geducht dat hij geen poot meer kon verzetten. Dat is mijn eindje! dacht hij en zette zich schrap.

De kruik kwam al nader en de olifant boog zijn kop. 'n Dier dat geen kop en geen poten had en dat veel en veel harder vooruitkwam dan een gewoon dier had hij nog nooit gezien.

Vlak voor de olifant lag een hoopje keien en door de geweldige vaart, waarmee de kruik er tegen aanbotste, schoot zij de lucht in en vloog met een sierlijke boog over de olifant heen.